

ὅσις ἀναμφιβόλως ἐδιώρισε τὴν Αρμονίαν, καὶ τὴν

Αρμονίαν ἡ μία μὲ τὴν ἄλλην ὠνομάζησαν Μεστικὴν Σχέσεις, καὶ πρέπει νὰ εἶναι ὅλαι Συμφωνίας, διὰ νὰ ἡμπορέσωστι νὰ σαθῶσιν διῆς, καὶ νὰ κάμωσιν Αρμονίαν· π. χ. ἡ διὰ Τριῶν μείζων, ἡ πέμπτη, καὶ ἡ Ογδόνι κάμυστι μίαν ἐντελῆ Αρμονίαν· ἐπειδὴ ἡ πέμπτη ἐσὶ πρὸς τὴν διὰ Τριῶν μείζουνα, ὡς 5:6, ὅπερ εἶναι μία διὰ Τριῶν ἐλάσσων· ἡ Ογδόνι ἐσὶ πρὸς τὴν διὰ Τριῶν μείζουνα, ὡς 5:8 ὅπερ εἶναι ἡ ἔκτη ἡ ἐλάσσων· ἡ Ογδόνι ἐσὶ πρὸς τὴν Πέμπτην, ὡς 3:4, ὅπερ εἶναι ἡ Τετάρτη· ἀλλ' ἡ Τετάρτη, ἡ Πέμπτη, καὶ ἡ Ογδόνι δὲν ἡμπορεῦν νὰ κάμωσιν Αρμονίαν, ἐπειδὴ ἡ Χέσις τῆς Πέμπτης πρὸς τὴν Τετάρτην εἶναι ὡς 8:9, ὅπερ εἶναι μία Κακοφωνία.

28. Η Αρμονία εἶναι ἕνας σύνθετος ἥχος ἀπὸ τρεῖς, ἡ περισσοτέρες ἀπλεῖς Ρυθμές, ὅπερ εἶναι εἰς Συμφωνίαν· διὰ τοῦτο ὅλαι αἱ κακοφωνίαι, κυρίως εἰς τὰς πρώτας Χέσεις, καὶ εἰς τὰς ἀμοιβαίας Χέσεις τῶν ὁξέων ὅρων τῶν λόγων, εἶναι ἀπολύτως ἐξωρακισμέναι. Ναὶ, μεταχειρίζονται κακοφωνίας εἰς τὴν Μεστικήν, ἀλλ' ἵνα ἀποκατατίσωστι μόνον κατ' ἀντίθεσιν τὰς Συμφωνίας ἥδυτέρας.

29. Τὰ Διαζύματα τῶν Συμφωνιῶν ὠνομάζησαν Αρμονικά· τὰ δὲ τῶν κακοφωνιῶν εἶναι δύο λογιῶν, ὃν τὰ πρώτα ὠνομάζησαν Μελωδικά, ἡ Μεστική, ἐπειδὴ μὴ ὅντα ἐκ φύσεώς των μήτε ἡδέα, μήτε κακόφωνα, τὰ μεταχειρίζονται εἰς τὴν Μεστικήν ἐνώνωντάς τα μὲ τὰ διαζύματα τῶν Συμφωνιῶν, καὶ παράγονται ἀπὸ τὰς δικτυοφοράς τῶν ἴδιων Συμφωνιῶν, π. χ. ἡ διαφορὰ μίας Τετάρτης καὶ Πέμπ-